

DAVID RICO

D I B U I X A R

Grau Garriga

(1928-2011 HOMENATGE)

Xàtiva
Ajuntament

Casa de Cultura

DAVID RICO

D I B U I X A R
Grau Garriga

(1928-2011 HOMENATGE)

Sala Columnes
Casa de Cultura

13-31 Gener 2017
Sala Columnes
Casa de Cultura

Col·labora:

Edita: Ajuntament de Xàtiva
© dels Autors
© AMB-disseny
© Casa de Cultura
Dipòsit Legal: V 3121-2016
Gràfiques Alcoi. S.L.U

Portada: IGUALS 2007. Acrílic s/paper 75x110

D I B U I X A R

Parlar de Josep Grau-Garriga significa parlar d'un dels artistes catalans més polifacètics en el panorama de l'art del segle XX, no només a Espanya sinó a nivell internacional. Si bé és reconegut com el responsable de la renovació de les bases conceptuals en l'elaboració del tapís i se'l considera referència ineludible de la tapisseria contemporània arreu del món, caldria ressenyar moltes altres disciplines conreades per l'artista al llarg de la seva fecunda trajectòria creadora. El dibuix, la pintura, el gravat o l'escultura en són algunes d'elles.

Grau-Garriga aplicà a gran part de les seues obres una característica comuna a la resta de dibuixos, pintures i tapissos creats al llarg dels anys: la tridimensionalitat. L'artista trencà les barreres bidimensionals del suport creatiu per afegir altres elements a les seves creacions, com ara cordes i fils, teixits i objectes presents a la vida quotidiana que feia servir en una sort de *collage* fortament texturitzat, amb una profunditat i relleu que ampliaven notablement el seu ventall de recursos expressius. En concret, amb motiu de l'exposició que ens ocupa, els seus dibuixos tot i no presentar aquestos elements "afegits" en la mateixa mesura a altres sèries d'obres, mantenen una línia creativa concordant a partir de tècniques mixtes amb les quals experimenta.

L'artista es mou constantment pels devessalls de l'abstracció, el surrealisme i l'informalisme, originant un "surrealisme informalista" molt particular, on conjuga l'expressivitat de la matèria amb les formes abstractes i la figuració subtil. La taca és un dels elements més destacats, protagonista animat de les pintures (que sembla tenir vida pròpia), amb una càrrega psicològica repleta de simbolisme o de continguts inaprehensibles en algunes ocasions. Taques negres, grises, amb abundor de tonalitats fosques en els traços i les pinzellades, únicament esquitxades en cadascuna de les obres amb algun element de color més viu. Obres configurades sovint amb diferents nivells interpretatius, metafòrics, sempre colpidors, de rotunditat incontestable.

Els dibuixos de Grau-Garriga també es configuren a partir de suaus traços, de vegades contornejats únicament per una línia negra repassada amb una pinzellada nascuda del gest espontani, de colors i tonalitats fosques acompanyades d'ombres, lligat a la tristor pròpia de la denúncia expressada. Permanentment utilitza un llenguatge heterodox en el qual els materials ocupen un paper destacat, buscant l'autenticitat de la pintura, el pur acte de pintar, tot i lligar-ho amb la forma. Una forma, d'altra banda, simplificada, bàsica, privada d'elements superflus i inoportuns.

Amb freqüència als seus dibuixos en aquesta exposició, hi trobem una plasmació de l'experiència onírica i la pulsio eròtica, movent-se entre l'implícit i l'explícit, sense defugir de les opcions excessivament evidents tot i optar en alguns casos pel suggeriment com a estratègia. Figures nues, el sexe humà i entre humans mostrat de manera impúdica, natural, sense filtres ni barreres. L'identificació clara de les siluetes animals i humanes contrasta amb determinats éssers que, de forma abrupta, apareixen representats conformant una mena de bestiari imaginari farcit d'insectes o formes de vida microscòpica.

Grau-Garriga denuncia, de forma compromesa en nombrosos dibuixos de l'exposició (i al llarg de la seva vida), les qüestions que l'envolten de la realitat més propera, plasmant de manera colpidora aquella indignitat que envolta un fet o una pràctica, com ara a *Iguals* (2007), *Fanatisme* (2007), *Violació* (2007) o *Prestige* (2007), entre d'altres. És un art carregat de significació, expressió última del món interior de l'artista i la seva visió de la realitat social del moment. Una proposta que sempre ha apostat, en qualsevol de les disciplines practicades, per l'experimentació constant amb materials, textures i soports aconseguint obrir, de retruc, noves vies i camins dintre el seu context artístic.

David Rico i Tortosa
Crític i historiador de l'art.

INSINUAR 2006. Acrílic s/paper 75x60

FANATISME 2007. Acrílic s/paper 75x110

DESTÍ 2007. Acrílic s/paper 50x65

MUSICAL 2006. Acrílico s/paper 110x75

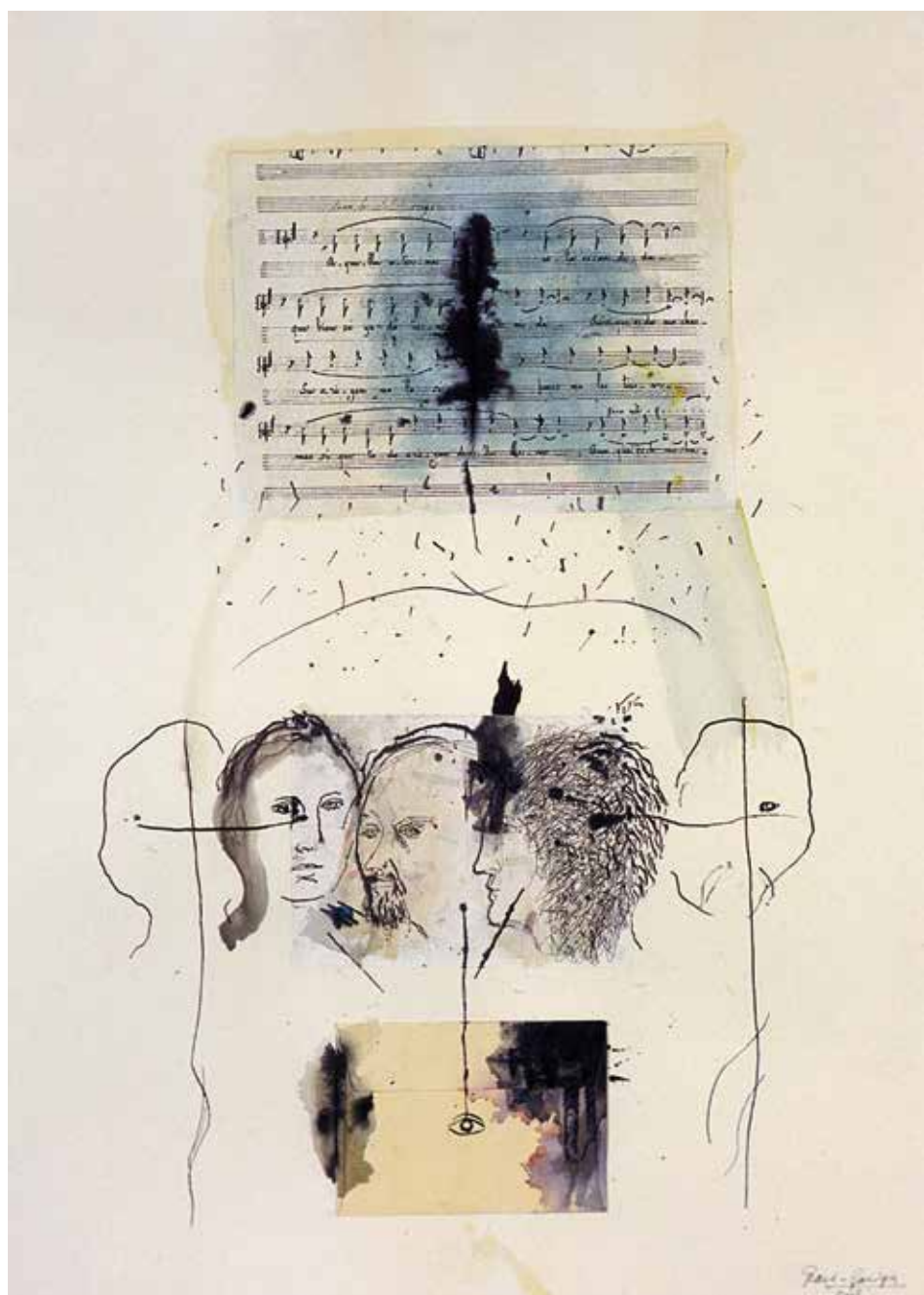
COR FORT 2007. Acrílico s/paper 75x55

FACTICS 2006. Acrílico s/paper 55x75

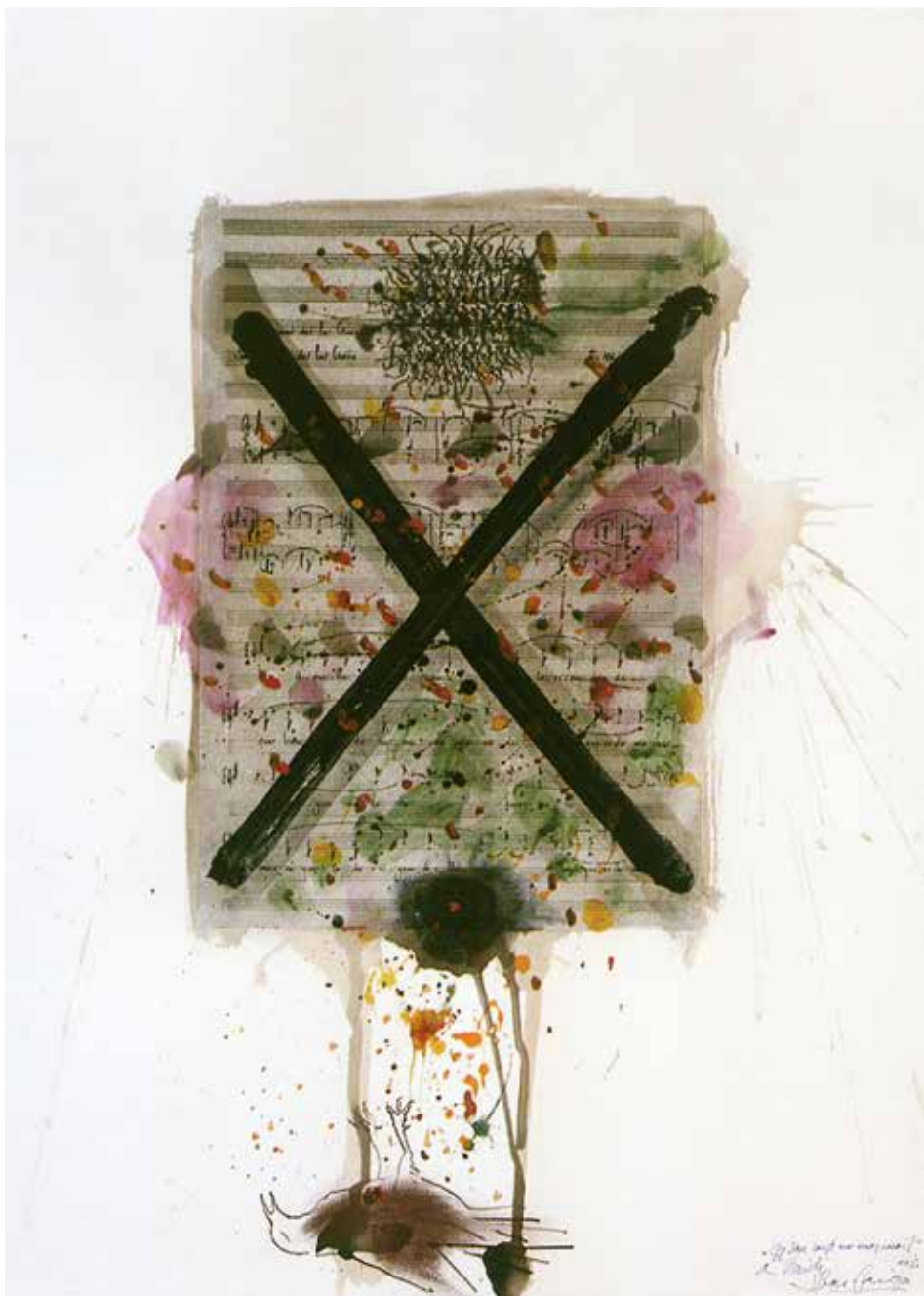
FRAGILE 2007. Acrílico s/paper 55x75

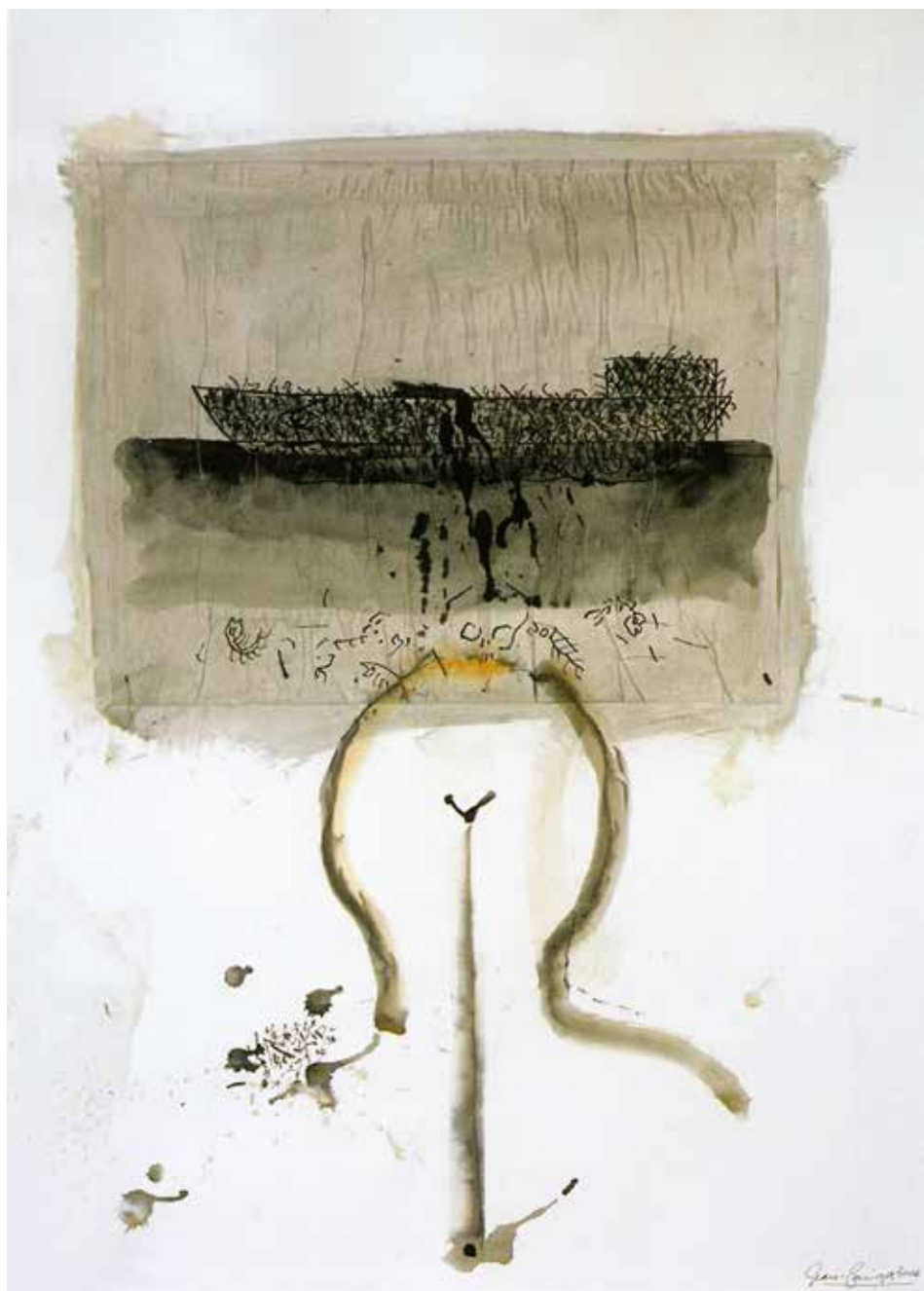
COMUNICACIÓ 2007. Acrílic s/paper 75x60

COSES 2006. Acrílico s/paper 75x55

A OVIDI 2007. Acrílico s/paper 75x55

PRESTIGE 2006. Acrilic s/paper 75x55

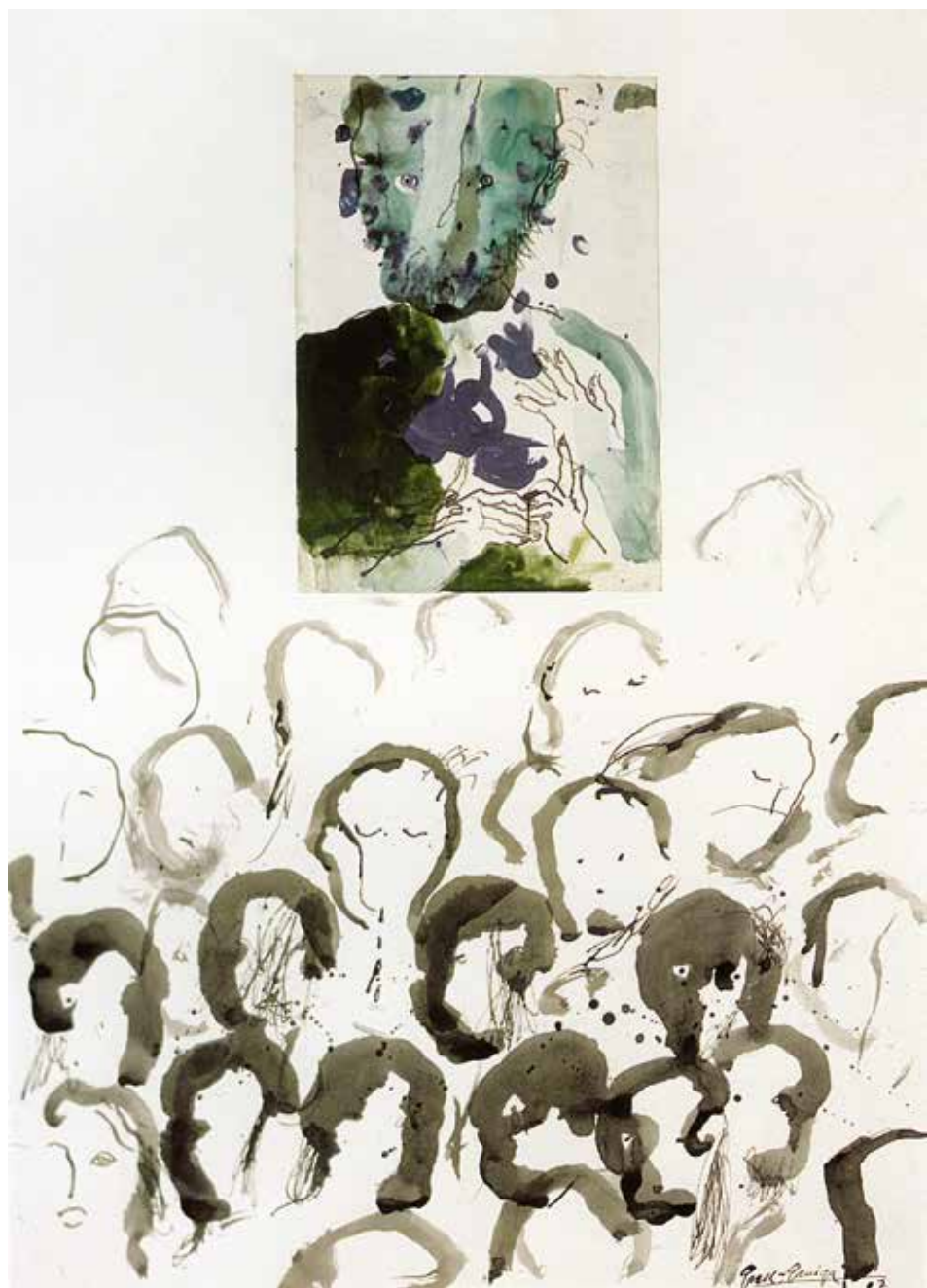
DIBUIXAR 2007. Acrílic s/paper 75x110

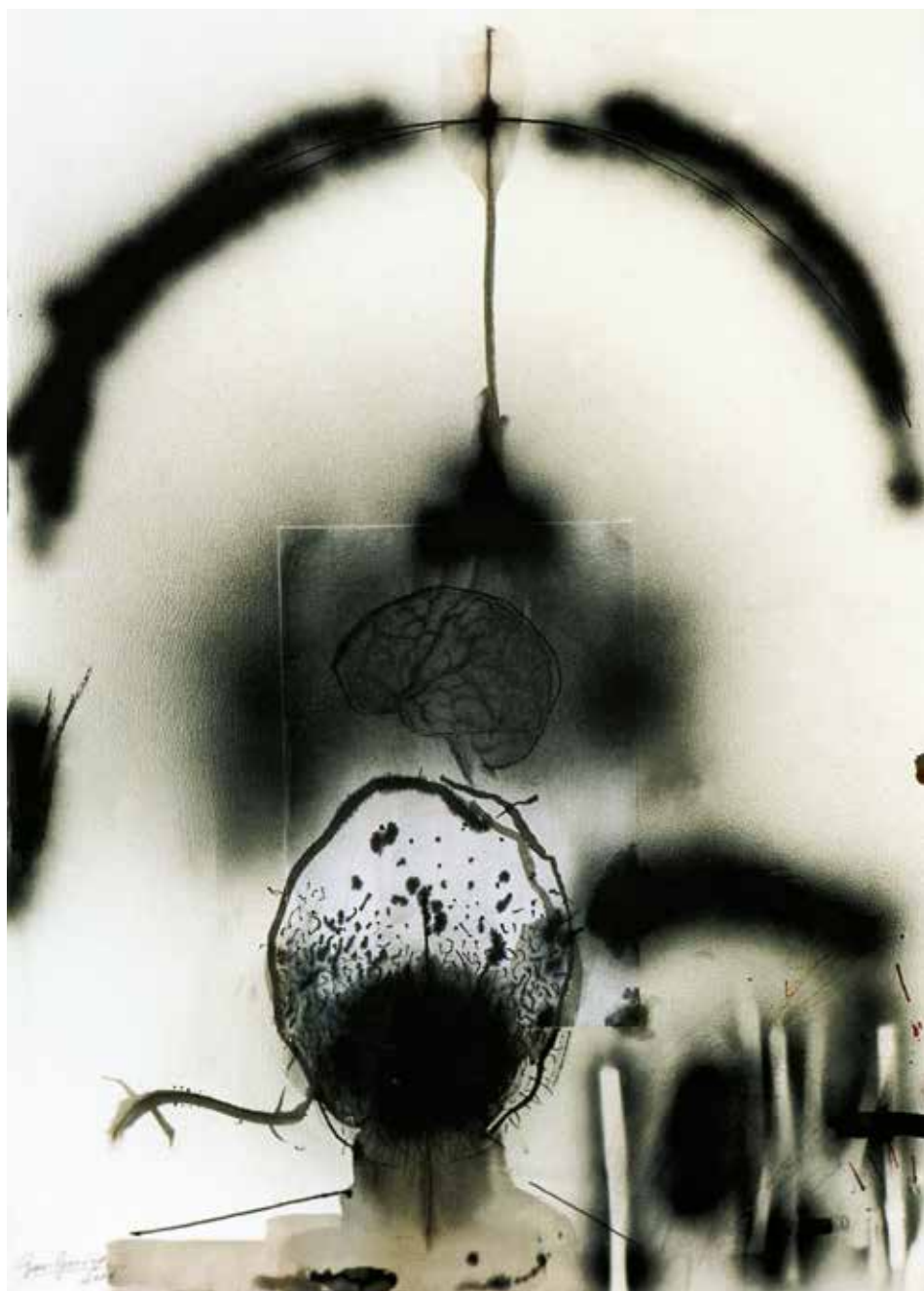
RASTRE 2003. Acrílico s/paper 70x50

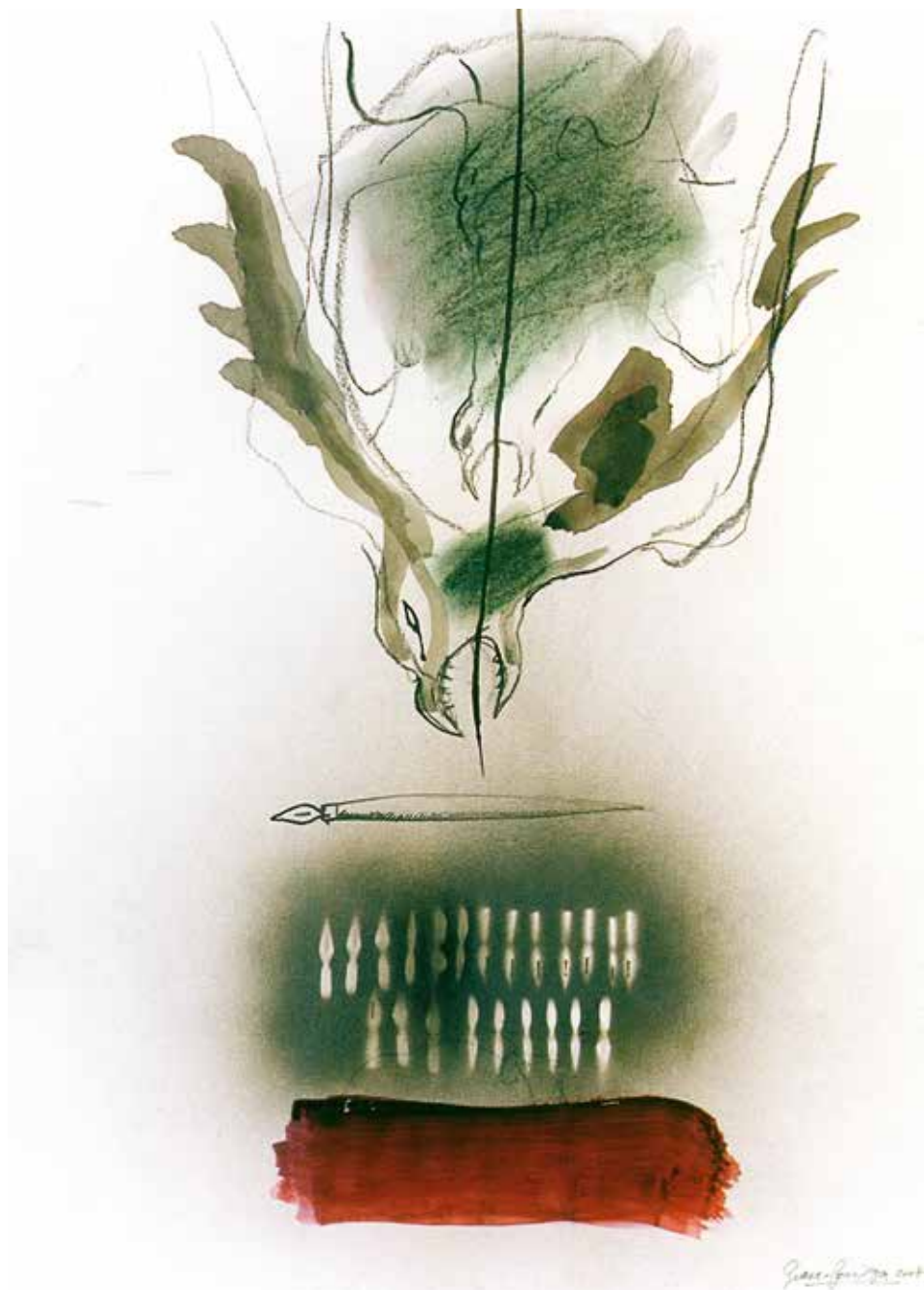
INICI 2006. Acrílic s/paper 65x50

ALAIKER 2007. Acrilic s/paper 75x55

ORDRE 2006. Acrílico s/paper 76x56

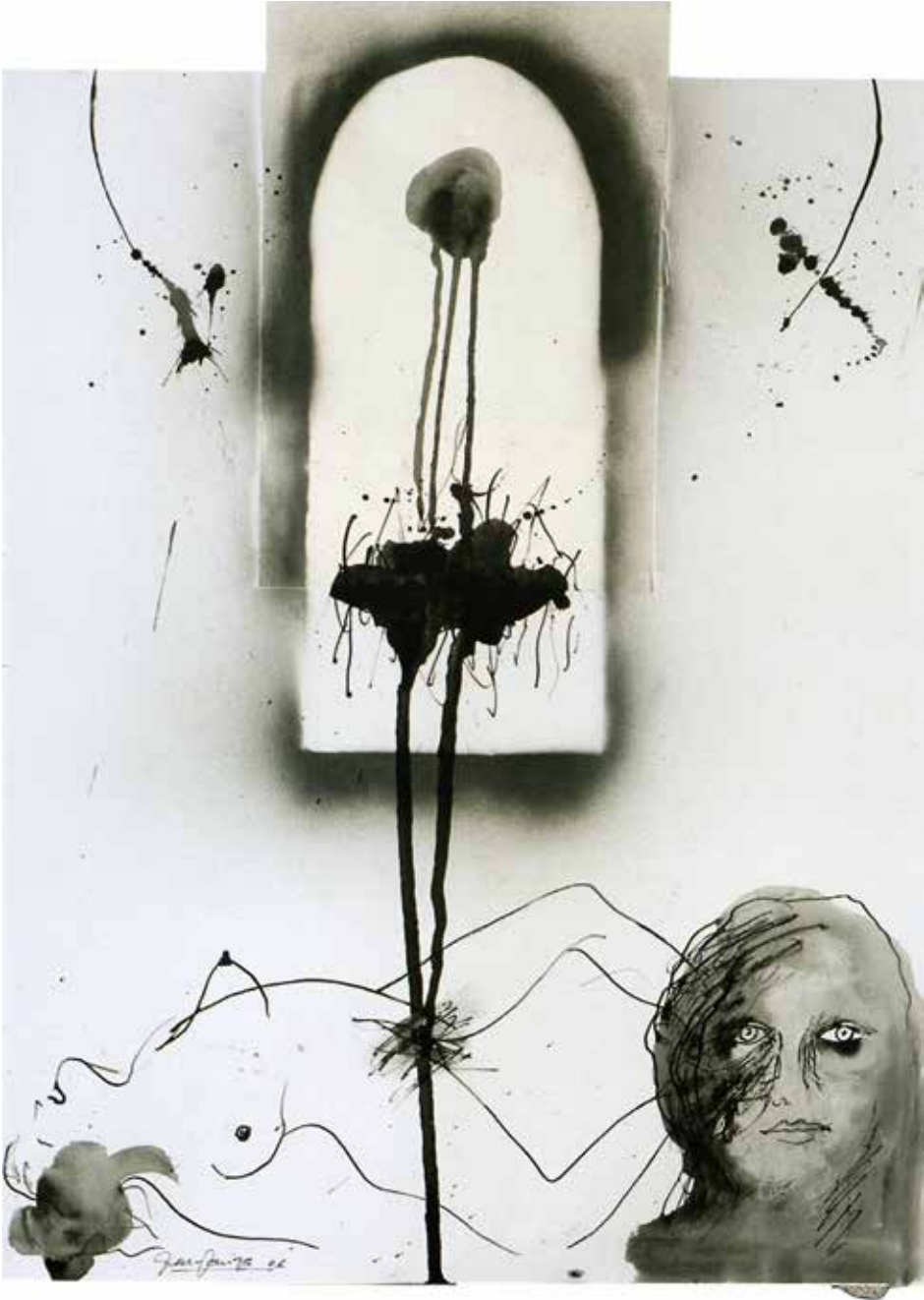
PERILL II 2007. Acrilic s/paper 70x50

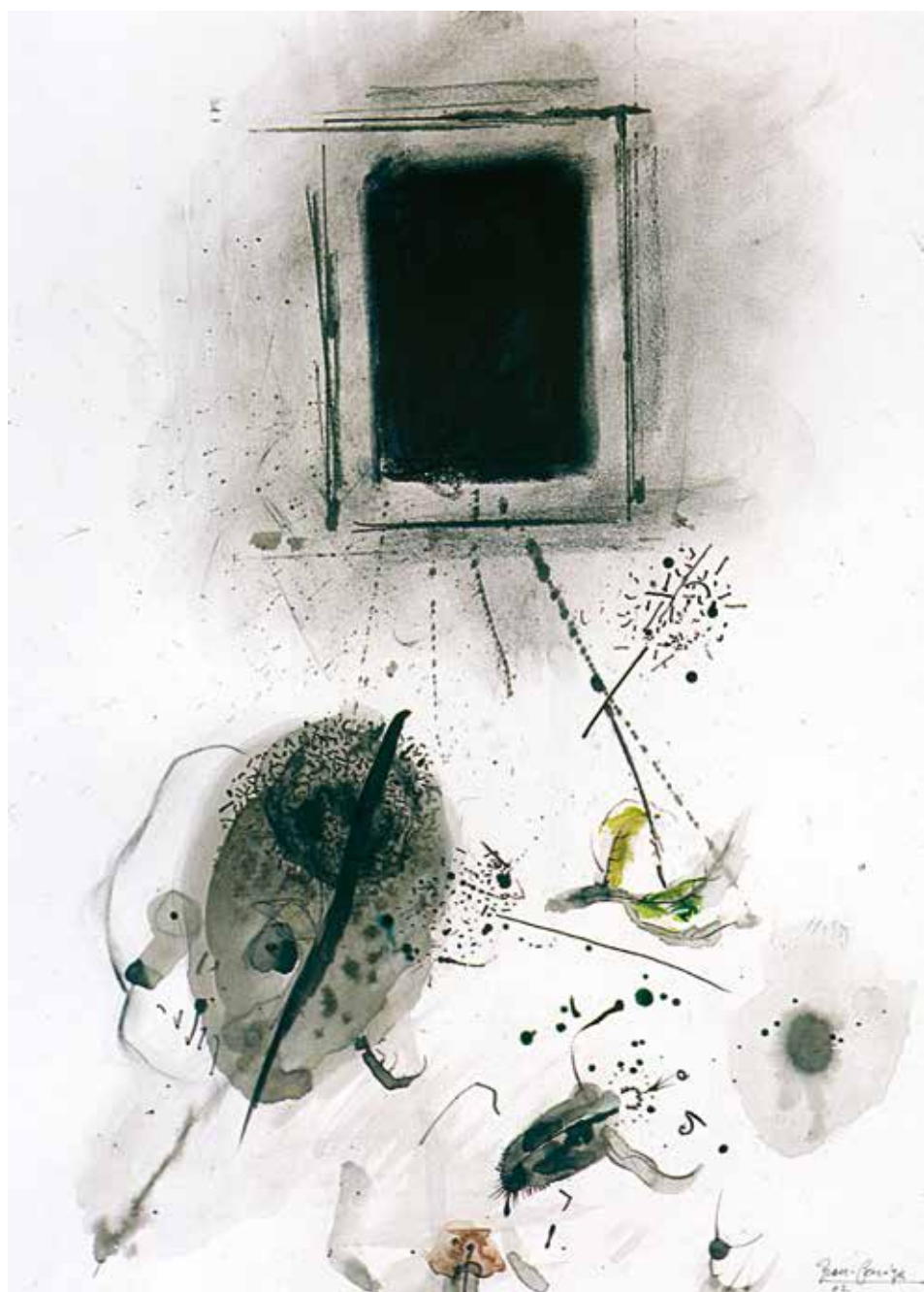
EDGANUS 2006. Acrílico s/paper 76x56

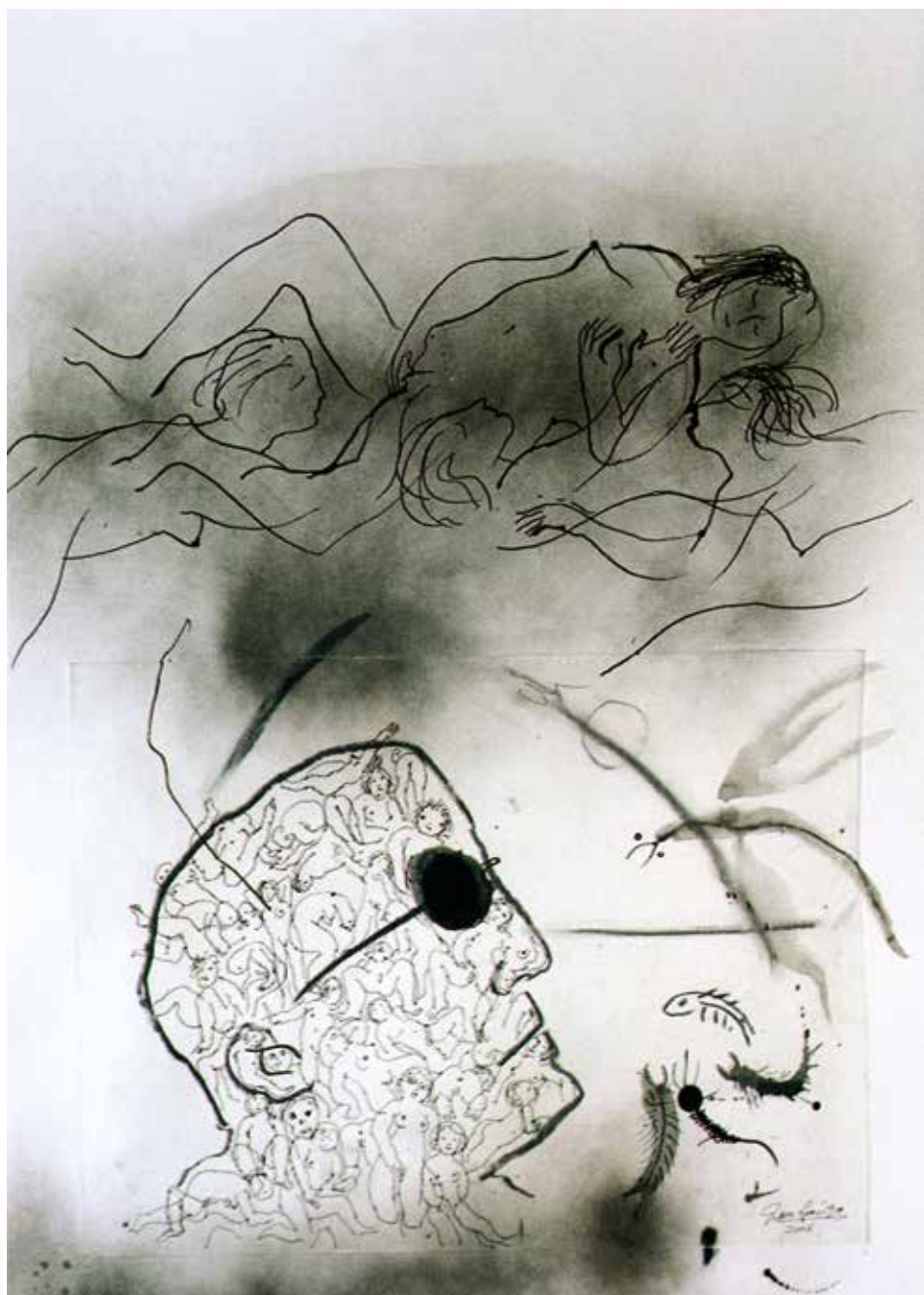
CONSEU 2006. Acrílico s/paper 65x50

ADOLESCÈNCIA 2006. Acrílic s/paper 69x50

PERILL 2002. Acrilic s/paper 65x50

PLAY BOY 2006. Acrílico s/paper 65x50

TOT SOL 2007. Acrílico s/paper 32x24

PENSANT 2007. Acrílico s/paper 32x24

13-31 Gener 2017

Sala Columnes

Casa de Cultura

Montcada, 7 - Xàtiva

Xàtiva
Ajuntament

Col·labora:

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

Sabadell
Fundació